

DE STER VAN NEDERLAND

1 JANUARI 1933

No. 1

38e JAARGANG

„Wat moed! gaat voort, wat ook geschied!'
Want God verlaat de Zijnen niet.”

KERSTGROETEN VAN HET EERSTE PRESIDENTSCHAP

(Uit de Improvement Era)

**Aan de leden der Kerk van Jezus Christus van de
Heiligen der Laatste Dagen in de gansche wereld:**

Waarde Broederen en Zusters:

In dit seizoen van het jaar is het overal gebruikelijk dat men zijn vrienden en verwanten groeten zendt, waaraan oprechte liefde en waardeering gepaard gaan. Wetend dat de *Improvement Era* leden en zendelingen bereikt in alle landen op aarde, grijpen wij, Uw broederen, deze gelegenheid aan om U door middel van haar bladzijden een kerstboodschap te doen geworden.

Op velerlei wijze is dit jaar een zwaar jaar geweest voor dit volk, maar in andere opzichten heeft het ons zegeningen in rijken overvloed gebracht. Terwijl financiële troebelen den gelijkmatigen gang der gebeurtenissen hebben ontwricht, niet alleen in Amerika, maar ook in andere landen, hebben zij de harten van mannen en vrouwen zóo verteederd dat tijdens dit Kerstfeest wellicht de ware geest van het Christendom met grooter glans zal schijnen. Hart zal tot hart kunnen spreken, ziel tot ziel, in deze feestdagen op een wijze die den Meester behagelijker zal zijn dan jarenlang het geval is geweest.

Wij wenschen ons volk te verzekeren dat als zij den Heere willen naderen, Hij hen zal naderen. Geen ernstig, rechtvaardig gebed is ooit onaangehoord of onverhoord gebleven. Onverschillig

waar wij ook mogen wonen, het Evangelie van den Heere Jezus Christus maakt ons tot broeders en zusters, die belang in elkander stellen, gretig om elkander te verstaan en te kennen.

Het Nieuwe Jaar laat nieuwe beloften van hoop zien. Alom dienen mannen en vrouwen in hun harten te besluiten, dat zij des Heeren keurigste zegeningen waardig zullen zijn. Zoo zij zich willen bereiden voor het gezelschap van Zijn Heiligen Geest, zullen zij een nieuwe vreugde vinden, die 's menschen begrip te boven gaat.

Moge de Heere met U allen zijn, onze broederen en zusters, waar gij ook moogt wonen. Moge Zijn vrede in uwe harten zijn; moge Zijn Geest U tot nieuwe verrichtingen inspireeren in broederen naastendienst. Dit is het gebed van Uw broederen in het Evangelie van Jezus Christus.

Heber J. Grant,
Anthony W. Ivins,

Het Eerste Presidentschap van de Kerk.

BEHOEFTE AAN KERKELIJKE ORGANISATIE

President John A. Widtsoe

Een berisping aan het adres van de Kerken.

Kerken zijn als organisaties niet algemeen bemind. Clubs en vereenigingen schijnen meer aantrekkingskracht te hebben. Vele achtenswaardige mannen en vrouwen verklaren dat zij, hoe overtuigd ook van de waarheid en doeltreffendheid van den godsdienst, zich niet wenschen te onderwerpen aan de geloofsbelijdenis en voorschriften van een kerk. Zulke menschen geven er de voorkeur aan, de resultaten af te wachten van een rechtvaardig leven zonder een kerk. Het is duidelijk, dat deze toestand is ontstaan doordat de kerken in haar taak: in de behoeften der menschheid te voorzien, te kort schieten. Indien de kerken aan de geestelijke en andere behoeften van den normalen mensch, die in wezen godsdienstig is, hadden kunnen voldoen, zouden zij de vooraanstaande plaats, welke zij reeds eeuwen lang innamen, hebben behouden.

Wat is een Kerk?

Een kerk is een verzameling of een organisatie van een aantal menschen die eenzelfde geloof en aanbiddingswijze en in hoofdzaak dezelfde levensbeschouwing hebben. Soms is een kerk niet anders dan een groep menschen die hun wijze van aanbedding uitoefenen in hetzelfde kerkgebouw. De mate van samenhang, het ware kerkverband, loopt uiteen bij de verschillende kerken. De leden eener eigenlijke kerk, gelooven in het bestaan van God, en die van een Christelijke kerk gelooven in de goddelijke zending van Jezus Christus. Organisaties van atheïsten en ongeloovigen noemt men geen kerken. Het aantal kerken is zoo groot en de dogma's

welke zij leeren, zoo verschillend, dat het inderdaad moeilijk wordt te zeggen wat volgens hedendaagsch kerkelijk geloof en streven een kerk is. Deze groote verscheidenheid van geloof en geloofsgebruiken is een der ernstigste aanklachten tegen de moderne godsdienstige organisaties.

Eendracht maakt macht.

Kracht ontstaat wanneer vele mensen tezamen arbeiden voor een gemeenschappelijke zaak. De eenling is de prooi van zijn eigen zwakheid. Een kind kan één pijl tegen de knie doormidden breken, maar een bundel pijlen weerstaat de pogingen van den sterksten man. Dit rechtvaardigt het bestaan van iedere vereeniging van menschen van gelijk geloof. Organisaties van mannen en vrouwen met eendrachtig streven naar een gemeenschappelijk doel zijn de eerste stap naar gemeenschaps- en persoonlijk welslagen. Het godsdienstig leven en streven is niet boven deze wet verheven. De achtenswaardige, godsdienstige mensch, die weigert zich bij een kerk aan te sluiten, zal dat dus doen omdat de organisatie niet met zijn persoonlijk geloof en persoonlijke inzichten strookt, of omdat zij niet in de behoeften der kerkleden voorziet. Dit hangt op z'n beurt weer af van de leerstellingen en het kerkelijk leven. Of een kerk noodig is, of dat iemand zich daarbij dient aan te sluiten, hangt natuurlijk van de kerk zelf af — of dat iemand de moeite waard schijnt.

Niets dan de waarheid.

Opdat een kerk voor den modernen, denkenden mensch aanvaardbaar zij, moet zij haar leden leerstellingen bieden, welke met elke waarheid overeenstemmen. Een valsche leerstelling is niet aannemelijker omdat zij door een kerk wordt voorgestaan. In dezen tijd van steeds toenemende kennis is waarheid heilig geworden. De meeningen van menschen, eeuwenoude overleveringen en het bijgeloof van menigten zijn niets waard tenzij zij waarheid bevatten, en het is de er in vervatte waarheid, welke uitsluitend hun waarde bepaalt. Uit de kerkelijke leerstellingen spruiten kerkelijke handelingen en persoonlijke leiding voort. Indien de kerkleer zwak is, is alles wat daaruit voortkomt van minder gehalte. De onware leerstellingen, waaraan de door menschen gestichte kerken zich hardnekkig vastklemmen, zijn voornamelijk de oorzaak van den onwil bij vele menschen om als lid toe te treden. Met deze gedachte gewapend moet men niet aarzelen de geloofsbelijdenis eener kerk aan een onderzoek te onderwerpen. De kerk behoort een behoudster der waarheid te zijn, vooral daar waar het gaat om de verklaring van de beteekenis van het leven en hoe de mensch zich dient te gedragen. Geen enkele eenling kan zulk een verantwoordelijkheid aanvaarden.

Het dwaalbegrip omtrent den Zondag.

Opdat een kerk den toets der critiek van dezen verlichten tijd

zal kunnen weerstaan, moet haar invloed zich in alle levensbanen doen gelden. Haar waarheidsbeginselen, haar handelwijze en haar fundamenteele geloofsbelijdenis moeten ten allen tijde en bij elke gelegenheid bruikbaar zijn. Zij moet de vertolkster zijn van het leven in al zijn geledingen. De Zondag kan niet heiliger zijn dan andere dagen, alleen in zooverre verschillend, dat deze dag geheel is gewijd aan formeele godsdienstoefeningen. Het gezond verstand verzet zich tegen een indeeling van de noodzakelijke plichten des levens in meerwaardige en minderwaardige. Zij zijn alle onontbeerlijk, dus heilig. Een kerk, welke op waarheid is gegrondvest, betreedt dan ook met evenveel ijver het gebied van onderwijs als van ontspanning, bemoeit zich evenzeer met de geleerde beroepen als met den dagelijkschen arbeid en alle andere achtenswaardige, nuttige, wenschelijke of noodzakelijke bezigheden harer leden. Zij bezielt en verlicht alles dat natuurlijker- en normalerwijze tot het leven behoort. Een „Zondagskerk” bezit slechts een stukje waarheid. Een eenzame geloover kan zulke hulp niet ontvangen, noch geven, hij moet met anderen in hun onderlinge organisaties samengaan om zulke voordeelen te genieten.

In de geheele wereld.

Menschen of kerken zonder een hoog, zielverheffend levensdoel zijn als drijfhout. De waarlijk begiftigde kerk is de vertegenwoordigster op aarde van den Hemelschen Vader der menschen. Zij bezit de ware levensfilosofie. Zij vereenigt allen tot één familie, die een gemeenschappelijk einddoel heeft, dat door allen kan worden bereikt. De plicht van de kerk is aan alle menschen de waarheid te verkondigen, en allen, die zich tot de boodschap voelen aangetrokken, te bewegen lid te worden van de kerk om van haar dagelijksche zegeningen te ontvangen. Voorts is het haar plicht het levensgeluk der geloovigen te bevorderen door hen te laten deelnemen in vreugde-gevende arbeid. De aanvaardbare kerk moet een wereldblik en een wereldzending hebben, anders verliest zij alle aantrekkelijkheid voor dengene die de waarheid kent als een wereldverlossend beginsel. Een groep, die zich alleen met zichzelf en haar leden bezig houdt, wordt een ergenis voor iemand die de ware kerk zoekt. Zulk een wereldwijde arbeid kan niet door één mensch worden ondernomen, doch moet worden verricht door de vereeniging van velen, waarbij ieder voor zich, op zijn manier, medewerkt aan het bereiken van het begeerde doel. Dit is een van de voornaamste redenen waarom een kerk dient te worden aanvaard.

Als machthebbende.

De Kerk spreekt namens God op aarde. Daartoe moet zij goddelijke volmacht bezitten. Dit gezag kan niet door velen afzonderlijk worden gedragen want dan zouden er tegenstrijdige stemmen kunnen verrijzen. Het moet gecentraliseerd zijn in de

kerk. Dat beteekent echter niet dat de volmacht des Heeren, welke aan de kerk is toevertrouwd, alleen door een bepaalde klasse van geestelijken mag worden gedragen. Integendeel, waar het de roeping der kerk is, leiding te geven aan elk persoonlijk leven, overal, en in alle beroepsbanen, daar behoort zij haar gezag op alle mannen te bevestigen, die als trouwe leden betrokken zijn in het ten uitvoer brengen van de voornaamste doeleinden der kerk. Zoo kunnen ook niet verschillende kerken goddelijk gezag bezitten, want wederom kunnen daardoor tegenstrijdigheden ontstaan, welke uitloopen op verwarring, zooals dan ook meermalen het geval is geweest. Slechts één kerk kan het goddelijk gezag bezitten, dat bekend is als het Priesterschap. Dat gezag moet regelrecht van den Heer zijn gekomen door middel van behoorlijk aange-stelde vertegenwoordigers en niet tengevolge van een ingeving, hoe treffend die ook moge zijn. Het afwezig-zijn van zulk gezag houdt weldenkende en waarheidliebende mannen en vrouwen terug van de vele twistende kerken van heden.

Meer dan een club.

Een kerk is noodzakelijk. Zij bezit de kracht van velen tot één vereenigd; zij is de bewaarster en leeres van onbetwiste waarheid, zij reikt de helpende hand in alle belangen en bezigheden van ieders persoonlijk leven, zij gaat uit met een boodschap voor de geheele wereld om alle menschen op het rechte pad te brengen, te verbeteren en vooruit te helpen, zij draagt de goddelijke volmacht van het Priesterschap, hetwelk zij haren leden schenkt voor kerkelijk en persoonlijk gebruik. De kerk is dus méér dan een club of een vereeniging. Zij is het huis en de organisatie des Heeren, waardoor Zijn machtige, eeuwige doeleinden worden volbracht. De eenzame zwerver, hoe deugdzaam hij ook moge zijn, heeft slechts een klein gedeelte van het leven dat mogelijk is, tenzij hij zich aansluit bij de kerk, de ware kerk, om door haar te worden geholpen en, door haar, anderen te helpen.

De Kerk van Jezus Christus.

Er is slechts één kerk, welke erkend is als de Kerk van Jezus Christus. Er kan maar één zoo'n kerk op aarde zijn. Jezus Christus heeft niet bepaald dat er twee of meer kerken dienen te zijn.

God leeft, wij zijn Zijn kinderen, Zijn eeuwig plan voor de zaligmaking der menschen wordt door middel van Zijn Kerk uitgewerkt.

De Kerk van Jezus Christus, de bezitster van de waarheid en de volmacht van het Evangelie, is in dezen tijd opnieuw op aarde opgericht. Iedereen wordt uitgenoodigd met haar bekend te geraken, haar waarheid te toetsen, haar zegeningen te ontvangen en de bevelen van den Meester te gehoorzamen.

Wilt gij dit doen?

VOOR JONGE OOGEN

(Noot van de Redactie: Wij hebben een ouden vriend in den arm genomen, die ons dit jaar een aantal prettige, pittige toespraakjes zal geven voor het jonge volkje in onze Jeugdwerk- en Zondagsschoolklassen. Hij dient zich aan als Oom Ben. Wij hopen dat de kennismaking wederkeerig aange- naam zal zijn.)

Laatst heb ik een tekst gelezen in den Bijbel, waar ik haast bang van werd. In Markus 10 vers 25 staat dit: „Het is lichter, dat een kameel ga door het oog van een naald, dan dat een rijke in het Koninkrijk Gods inga”. Niet in te mogen gaan in dat Koninkrijk, waar het zoo licht en mooi is, moet vreeselijk zijn. De Heiland heeft een rijke even lief als een arme. Hij heeft ons lief om onszelven en niet om wat wij hebben. Hij wil ongetwijfeld dat de rijke binnenkomt. Waarom is het dan zoo moeilijk?

Ik zal je een verhaaltje vertellen, dat je geloof ik helpen zal het te verstaan.

Eens speelde een jongetje met een mooie vaas, die zijn moeder een oogenblik op tafel had laten staan. Toen zijn moeder kwam kijken was zijn handje in de vaas en hij kon het niet terugtrekken. Zij probeerde hem te helpen, ze trok en trok, maar de hand kwam er niet uit. Moeder riep vader en hij probeerde. Maar het handje zat vast in de vaas. Hoe zouden ze het er uit krijgen? Het moest toch, het ging zoo het ging!

Vader dacht er aan de vaas te breken, doch dat ging hem aan het hart: het was een dure vaas. Toch zou het moeten als 't niet anders kon. Dus sprak hij tot den jongen: „Nu, mijn jongen, probeer het nog eens. Open je handje en strek je vingertjes uit, net als ik doe, en dan trek je!” Maar het ventje zeide: „O, neen paps! Ik kan mijn vingertjes niet zoo recht uit steken, want dan zou 'k mijn cent laten vallen!” Hij had een cent in zijn handje en hij hield die stevig vast in zijn knuistje! En hij deed zijn handje niet open omdat hij zijn cent vast wilde houden! Geen wonder dat zijn handje er niet uit wou komen! Het vuistje kon niet door de hals!

Maar toen hij zijn vingertjes opende en de cent liet vallen, kwam het handje er gemakkelijk genoeg uit.

De ingang tot Gods Koninkrijk is nauw, net als de hals van een vaas. Je kunt gemakkelijk naar binnen gaan, maar je moet eerst je hand openen voor God. Dat wil zeggen, je moet alles wat je hebt aan God geven: je kunt niets voor je zelf houden. Dat is wat de Heere Jezus bedoelde toen Hij zeide: „zoo iemand mijn leerling zijn wil, hij verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge mij dagelijks”. De Heere Jezus gaf al wat Hij had voor ons en wij dienen al wat wij hebben af te staan voor Hem.

Maar wij knippen zoo gaarne onze vuistjes dicht om vast te houden wat wij hebben. En als iemand rijk is, is er gevaar dat

hij zijn geld niet af wil staan bij de deur van het Koninkrijk. Dus blijft hij buiten, niet omdat God hem er buiten houdt, maar omdat hij zich vastklemt aan zijn geld. Hij blijft zeggen: 't Is van mij! Ik geef het niet!' Het jongetje zeide: „Ik kan mijn hand niet uit de vaas trekken!” Maar wij weten dat het was omdat hij niet wilde. Hij kon als hij maar wou. Het was zijn eigen gesloten knuistje, het handje dat de cent vastkneep, dat hem een gevangene maakte.

OOM BEN.

PRIESTERSCHAP EN GENEALOGIE

Mijne waarde broeders en zusters van de Nederlandsche Zending, en in bijzonder de priesterschapdragers en degenen die belang stellen in het genealogische werk:

Wij staan nu op den drempel van het jaar 1933, en onze gedachten gaan onwillekeurig terug naar het jaar, dat pas om is. Haast ieder mensch is geneigd om zekere goede dingen te doen in het nieuwe jaar die hij of zij voorheen nagelaten heeft; en ook daden van vroeger, die niet te pas kwamen, na te laten.

De ervaring die wij op gedaan hebben in het afgelopen jaar zal ons helpen om de problemen van het leven in dit komende jaar te regelen en verbeteren. Dit kan gedaan worden door iedereen persoonlijk of in Uw organisatie als U een leider of leidster zijt.

Onze zending is veel vooruit gegaan in het laatste jaar door het enthousiasme van onze leden. De genealogische vereenigingen der zending hebben een groote stap voorwaarts gemaakt en het doet ons een genoegen dit te zien.

Als wij de woorden van den Heiland (vermeld in het Evangelie van Johannes) indachtig willen zijn: „Niemand heeft meer liefde dan deze, dat iemand zijn leven zette voor zijne vrienden”, voelen wij ons verantwoordelijk voor degenen die niet zoo bevoorrecht zijn als wij, om te leven in dit tijdperk waarin het Evangelie met het Priesterschap (hemelsch gezag) op aarde is. Mogen wij de belangrijkheid van dit werk op het hart drukken van degene die er nog niet aan begonnen zijn. U zult de zegeningen er van voor U zelve zien als U maar Uw deel wilt doen.

Moge de Heere U allen zegenen om Zijn werk verder vooruit te zetten in het jaar dat voor ons ligt.

Een voorspoedig en gezegend Nieuwjaar!

Uw broeder in het Evangelie,

John E. van Boerum,

Opziener.

PRIESTERSCHAPSLESSEN

Het programma voor Januari volgt hieronder.

Eerste avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* blz. 53 en 54. Hulp-organisaties, Plechtigheden van het Priesterschap, Moeilijkheden.

Tweede avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken van 12 minuten elk over:

1. „Het Evangelie is méér dan de kracht Gods tot zaligheid”. Zie het boekje: *De Val en de Verlossing*, bl. 18 en 19, paragraaf *Het Pad tot Volmaking*. Let wel: er mag niet worden voorgelezen. Prent de denkbeelden goed in uw geheugen en geef ze in uw eigen woorden weer. En zie of ge zelf teksten kunt vinden, die op het onderwerp slaan.

2. „Adams val een oorzaak van verheuging, maar geen vergunning voor zonde”. Zie het boekje: *De Val en de Verlossing*, bl. 24 en 25. Nogmaals: niet voorlezen! Maak u volkomen vertrouwd met de denkbeelden en druk die uit in uw eigen manier van spreken. Zoek teksten op, die uw onderwerp schragen.

Derde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies* blz. 54, 55 en 56. Onderlinge toestemming, Onderlinge verhouding, Dienstduur.

Vierde avond: Gebed enz. Tien minuten rapport. Huisbezoek rapport.

Vijfde avond: Open.

SCHIJN VOORT

(Deseret Sunday School Songs No. 151)

Mijn lichtje is maar klein, heel klein,

Mijn lichtje van gebed

En van geloof, maar 't is heel rein:

Door God in vlam gezet.

Koor: Schijn voort, schijn voort,

Schijn steeds helder voort;

Schijn voort, schijn voort,

De morgen gloort!

'k Verberg mijn kleine lichtje niet,

God zegt, dat is niet goed;

'k Moet maken dat een ieder ziet

Zijn heldren, mooien gloed.

Schijn in mijn donkere gemoed,

Mijn kleine lichtje, voort,

En trek ook andren tot den gloed,

Die van den hemel gloort.

K.

VAN DE REDACTIE

»Een bezoek aan den trots der Mormonen«

Op onzen lessenaar ligt een exemplaar van de Zondagscourant (R.K.) van 18 Dec. 1932, waarin een volle pagina is gewijd aan „De Verboden Tempel en 't Groote Tabernakel. Een bezoek aan den trots der Mormonen“. Het lezenswaardige artikel is verlicht met een zestal mooie kieken van het kapitoel te Salt Lake City, het tabernakelorgel, het tempeldoopvont, het tempelplein, het tabernakel-interieur en President Brigham Young.

Hebben wij vroeger meermalen geklaagd over oppervlakkigheid en eenzijdigheid bij beschrijvingen uit vluchtige bezoeken voortgevloeid, hier hebben wij niets dan lof. Wij begrijpen natuurlijk dat andersdenkenden den stichter van het „Mormonisme“ en zijne stichting niet in hetzelfde licht zien als de aanhangers en daarom b.v. het woord profeet tusschen aanhalingsteekens zetten. Maar waar wij weten dat de geschiedenis onzer beweging de moeite van een beschrijving overwaard is, daar waardeeren wij het ten volste als iemand daartoe een eerlijke poging doet.

„Hun geschiedenis“, zoo begint de schrijver (hij teekent alleen met initialen: C.P.M.H.), „is vol wederwaardigheden geweest en het navertellen alleszins waard“. En dan verhaalt hij daarvan in het kort, om daarna op interessante wijze te vertellen van tempel en tabernakel: „deze twee vermaarde scheppingen der Mormonen. Wij veroorloven ons een citaat:

„Het angstvallig gesloten houden van hun tempel heeft den Mormonen al heel wat kwaad berokkend. Geregeld worden de dwaaste verhalen uitgestrooid omtrent gruwelen, die er in zouden worden bedreven. Deze gruweldaden zijn pure verzinsels. De Mormonen zijn wel eigenaardige, maar geen boosaardige menschen. En de reden, waarom ze hun tempel voor niet tot hun secte behoorenden sluiten, ligt vooral hierin, dat ze hem niet willen laten ontwijden door menschen, die het hun heilige gebouw betreden zonder eenigen eerbied en het meer beschouwen als een plaats, waar men zich met een zekere reverentie moet ophouden. Wanneer men in aanmerking neemt, hoe vele niet-Katholieken zich in om hun kunst vermaarde Katholieke bedehuizen meenen te mogen ophouden, lijkt de Mormoonsche maatregel niet zoo heel vreemd, al blijft het feit bestaan, dat hij bij een toch reeds uitzonderlijke secte als de Mormonen geredelijk aanleiding tot dwaze praatjes geeft.“

Gaarne zouden wij meer citeeren, maar moeten het hierbij laten. Wij bevelen het artikel hartelijk ter lezing aan.

Opbloei en Welvaart!

Bij het begin van 1933 wenscht de Redactie van „De Ster van Nederland” allen lezers en lezeressen van harte een jaar van opbloei en welvaart!

Zij hoopt dat allen in deze pasbegonnen maandenreeks rijkelijk mogen deelen in Gods onmisbaren zegen in geestelijke en tijdelijke belangen.

Tevens hoopt zij dat de „Ster” ook dit jaar weer de trouwe halfmaandelijksche vriendin moge zijn in hun huisgezinnen, die hen zal helpen ontdekken en op prijs stellen wat waarlijk waarde heeft.

ARENLEESSTERS

Bij de intrede van een nieuw jaar staan we als onbewust een wijle stil en laten de beelden van het verledene aan ons geestesoog voorbij gaan. Het is een mijlpaal waar we het onbewuste in een ernstig bewust denken moeten laten overgaan.

Iedere Arenleesster vrage zich zelve af, ben ik beter dan bij den aanvang van 1932, zooniet, dan heb ik nog niet beantwoord aan het doel dat opgesloten ligt in het grootsche Jonge Vrouwenwerk.

Wij kunnen met vreugde constateeren aan het einde van dit jaar, dat er iets leeft, iets groeit en bloeit in de verschillende groepen. Jonge vrouwen en meisjes sparen moeite noch kosten om elkander een aangename tijd te verschaffen. Inspireerend is het gezicht zoo velen in reine, echte opofferende vreugde bij elkander te zien.

Het verlangen naar kennis neemt toe, dank zij de schitterende studiecursussen.

Heil U, gij Zusters in het Nieuwe Jaar! Dank voor alles wat gij dit afgelopen jaar voor anderen geweest zijt, het kan niet anders, een goede Arenleesster is een zegen voor haar omgeving.

Dank voor Uw medewerking in dit heerlijke werk!

Wij bidden dat God U moge zegenen op al Uwe wegen; dat het komende Jaar U moge brengen al wat noodig om *vreugde te gevoelen*.

Sluit U dicht aaneen, laat sterkte van Uwe groepen uitgaan, maakt iets moois van Uw gezamenlijk werk met de M.M. Groepen.

Veel Heil en Zegen!

Uw Zusters in Christus:

Tine C. Hartman-Spaans.

Corry T. van Dekken.

Annie Diender.

Kitty Schoenmaker.

J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

BIJENKORF-MEISJES

Gij jeugd van Zion, hoop der toekomst, die grootendeels nog zijt in Uw heerlijke vlegeljaren, die zooveel zorgrimpels trekken in het hoofd van Moeders, verzorgsters en leidsters, komt ook een oogenblikje tot bezinning!

Gij zijt niet meer te jong om de ernst van het leven ook bij tijd en wijle aan te voelen. Nu is er zoo'n oogenblik gekomen, een nieuw jaar is aangebroken. Een jaar waarvan gij nog niet weet wat het U brengen zal. Zijt gij tevreden over het afgelopen jaar? Zoo niet, weet ge dan wel dat het grootendeels Uw eigen schuld is? Wat zijn de plannen voor het komende jaar? want plannen moeten er gemaakt worden.

Herinnert U goed wat Uw symbool is, herleest de belofte van het Bijenkorf meisje. Maakt deze belofte opnieuw, weet, dat het geluk van Uw toekomstig leven afhangt van nu vastgelegde gewoonten.

Weest echte B.K.-meisjes dit jaar en een ieder zal zich over U verheugen.

Dat God U allen zijn onmisbaren Zegen en hulp daarvoor in ruime mate zal schenken vragen we in ernst.

Uw Zusters in Christus:

Tine C. Hartman-Spaans.

Corry T. van Dekken.

Annie Diender.

Kitty Schoenmaker.

J.V.O.O.V.-Hoofdbestuur.

JEUGDWERK

Het is ons aangenaam, U allen door middel van „De Ster” onze beste wenschen aan te bieden voor 1933.

Wij mogen zeggen, dat het Jeugdwerk in het afgelopen jaar inderdaad in alle opzichten bevredigend te noemen is. Het doet zeer prettig aan te zien, dat het werk geleidelijk in de gemeenten ingang vindt, en steeds sterker komt daardoor tot uiting, dat de jeugd behoefte heeft aan leiding.

Want „opvoeden is opheffen”; het kind is als het klimop; 't heeft in zich den aanleg tot omhoog gaan, maar hoeft en zoekt daarbij naar een steun, waaraan het opgaand zich kan hechten. Vindt het zulk een steun niet, dan — in plaats van op te klimmen — blijft het gelijk het klimop, dat den eik mist, kruipen langs den grond, bezoedeld met het vuil der aarde.

In vele gemeenten in deze Zending zijn klassen van het Jeugdwerk

gevormd, zoowel Zeemeeuw-, Blauwvogel- als Jeugdgroepen en geleidelijk zien wij het ledental der groepen toenemen. Velen der kinderen zijn niet-Mormoontjes en hieruit blijkt dus, welke een uitgebreid zandingsveld er nog te bewerken is. De goede uitwerking, welke de lessen op die kinderen zullen hebben, zal zeker den ouders niet ontgaan en hun belangstelling zal worden opgewekt en hen aansporen dieper op het werk in te gaan.

Iedere leidster, die zich de waarheid hiervan bewust is, zal gevoelen dat op haar schouders een mooie doch moeilijke taak rust.

Het Jeugdwerk is voor ieder kind veredelend; het zaad hetwelk daarmede in het kinderhart wordt geplant, zal zeker zijn vruchten voortbrengen; vroeg of laat zullen de resultaten merkbaar zijn.

Het is een gewichtige taak om bij een kind het besef op te wekken, dat het er niet steeds om gaat, wat het voordeeligt of prettigst is, doch wat goed, waar, edel en mooi is; ze vergt geduld en taktiek, doch wij behoeven hierbij niet alleen te staan!

Mogen wij dan ook in het voor ons liggende jaar onze beste krachten inspannen met de verzekering, dat onze pogingen met succes bekroond zullen worden.

Mogen Vader's rijkste zegeningen de Uwen zijn!

Jopie A. Riet,
Adriana Boekhout,
Catharina van Kwawegen,
Johanna C. P. Schippers.

Jeugdwerk-Hoofdbestuur.

ZONDAGSSCHOLEN EN J.M.O.O.V.

In de natuur zijn vele onveranderlijke en eeuwige wetten die de elementen beheerschen. Wetten die wij als stervelingen niet kunnen begrijpen, maar waarmede wij dagelijks te doen hebben. En bij het wisselen van de jaren, staan wij even stil en merken wij gauw dat de wet die over den tijd heerscht van evenveel gewicht is en net zoo onveranderlijk en eeuwig als al de andere wetten, die wij dagelijks in werking zien.

Wij beseffen dat de daden door ons verricht, ten goede óf ten kwade; de woorden door ons gesproken tot opbouw of afbreking, niet kunnen herroepen worden. Zij staan in het Boek des Levens geschreven en wij moeten verantwoordelijk staan voor al het verkeerde door ons gedaan en den tijd door ons verspild. Maar één ding is zeker, namelijk de Tijd gaat steeds door.

Maar nu het nieuwe jaar een nieuw blad van het Boek des Levens met zich mede brengt rust op ons de verantwoordelijkheid dit blad vrij te houden van de zwarte vlekken van een verkeerden levenswandel.

Vinden wij de strijd moeilijk? Denken wij dat wij alléén staan? Volstrekt niet! Wij worden door die ongeziene macht geholpen,

door den Geest van God. Ook Zijn kerk met haar organisaties staat klaar om ons in onze moeilijkheden te helpen. Zij reikt ons hare behulpzame hand en zegt „Laat ons tezamen het jaar 1933 ingaan”. Als wij haar tot bondgenooten willen nemen, zullen wij gewis in onze pogingen slagen. Ons leven zal dan verbeterd worden, en wij zullen de O.O.V. leuze naleven welke luidt als volgt: „Ons doel en streven is levensverrijking door goede gebruikmaking van snipperuurtjes en persoonlijk dienstbetoon aan onzen medemensch”.

Laat ons dus het nieuwe jaar begroeten, vastbesloten ons leven te verbeteren en onze Ontwikkelingsidealen te verwezenlijken. Dan zullen wij onze pogingen werkelijk vrucht zien dragen.

Wij wenschen U hiermee veel succes en „*een zeer voorspoedig en gelukkig nieuw jaar*”.

Namens het Bestuur van Zondagsschool en J.M.O.O.V.

John G. de Gooyer

Opziener.

ZUSTERS-HULPVEREENIGING

Alweer zijn wij gekomen bij een mijlpaal op onzen levensweg, die wij een jaar noemen.

Even zijn wij heel stil en gaan in gedachten langs de vervlogen dagen. Is het afgelopen jaar ons genadig geweest? Of heeft het ons arme hart gestriemd met klappen waarvan de litteekens nu nog napijnen? Aan de meesten zijn de moeilijke dagen van dezen ontwrichten, onzekeren tijd niet ongemerkt voorbij gegaan. Velen van ons hebben het in het verstreken jaar niet gemakkelijk gehad.

Nu is de vraag: hoe hebben wij daarop gereageerd? Zijn wij opstandig geworden? Of hadden wij de groote levensles geleerd van den Nederige — de les van ootmoed, van offer en van lijden? Wèl ons als wij de kruisen aangenomen hebben met gebogen hoofd en naast die kruisen ook het goede, dat ons ten deel viel, hebben gewaardeerd.

Een jaar is voorbij gegaan en heeft ons moeilijkheden gebracht; een jaar is voorbij gegaan en heeft ons vreugde gebracht. Met leede oogen zagen wij onze Presidente uit ons midden heengaan; met dankbaarheid zagen wij onze groepen en ook die van de jongeren onder hoofdbesturen uit eigen kring gebracht.

Laten we bij dezen mijlpaal dit afspreken: we willen — als groepen én als enkelingen — probeeren met ernstigen, goeden wil, uit alle dagen van het pasbegonnen jaar, makkelijke en moeilijke, ons voordeel te halen. We willen probeeren vreugde te vinden, niet in groote, dure en onbereikbare dingen, maar in al die kleine, lieve aangenaamheden die het leven aan ieder van ons brengt en die we in onze hand hebben.

Laten wij verder afspreken niet den moed te verliezen, maar

te hopen op betere dagen. Laten wij afspreken dankbaar te zullen zijn voor het licht dat op ons pad is gevallen. Laat op onze lippen het geestdriftige lied zijn van de Mormoonsche pioniers.

Komt, heil'gen, komt, geen werk of strijd gevreesd,
Maar Uw reis blij volbracht!

Sjoukje Scheer,
Dorethea Barton,
Geertruida Zippro,
Johanna Keizerswaard,

Z.H.V. hoofdbestuur.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Uit Salt Lake City, Utah, kwamen op 15 December j.l. Ouderlingen H. Ralph Stephenson, John W. Evertsen, Marvin H. Walton en Kenneth E. Knapp te Rotterdam aan, om zendingswerk in ons land te verrichten.

Verplaatsingen

Ouderling Phares N. Green van Den Helder naar Utrecht als ouderling-senior; Ouderling Willam H. Timmerman van Den Helder naar Haarlem; Ouderling Carter E. Jones van Alkmaar naar Den Haag als ouderling-senior; Ouderling Frederick H. Loertscher van Haarlem naar Amsterdam als ouderling-senior; Ouderling Parley Bernards van Haarlem naar Alkmaar; Ouderling Harold R. Williams van Amsterdam naar Den Helder; Ouderling Nicholas Baker van Amsterdam naar Rotterdam-Overmaas als ouderling-senior; Ouderling Clyde A. Holdaway van Leiden naar Rotterdam; Ouderling D. Stanford Harris van Den Haag naar Rotterdam; Ouderling Armond H. Thompson van Schiedam naar Apeldoorn; Ouderling Calton C. Kammerman van Delft naar Leiden; Ouderling John S. Lugt van Dordrecht naar Almelo; Ouderling Harlen F. Bybee van Utrecht naar Rotterdam; Ouderling Gabriel J. Neerings van Arnhem naar Haarlem; Ouderling Albert H. Bragonje van Apeldoorn naar Den Helder; Ouderling Woodrow W. Winward van Almelo naar Leiden; Ouderling Kenneth E. Knapp, (pas aangekomen) naar Dordrecht; Ouderling H. Ralph Stephenson (pas aangekomen) naar Amsterdam; Ouderling John W. Evertsen, (pas aangekomen) naar Arnhem; Ouderling Marvin H. Walton (pas aangekomen) naar Utrecht.

Benoemingen

Ouderling D. Stanford Harris is benoemd tot president van het Rotterdamsche district; Ouderling Clyde A. Holdaway tot secretaris van het J.M.O.O.V.-en Zondagsschoolwerk der Zending; Ouderling Parley Bernards tot gemeente-president te Alkmaar; en Ouderling Gabriel J. Neerings tot gemeente-president te Haarlem.

DE WEG TOT VOLMAKING

(Vervolg van blz. 344)

Les 7

Enkele vragen beantwoord.

Wij zijn niet alléén gelaten, zonder inlichting betreffende ons voor-leven en ons na-leven, zoo luidt het slot van les 6. Die inlichting is op aarde te vinden, maar verreweg het meerendeel der menschen is er niet mee bekend. Waarom is de mensch het leven in gestooten, zooals iemand het uitgedrukt heeft, zonder iets te weten van zijn voorbestaan, of het doel van het leven?

Opdat er geloof ontspringe in zijn boezem.

Waarom bestaat het leven uit mislukkingen, teleurstellingen en verdriet?

Opdat de mensch hoop aankweeke.

Waarom zit hij rondom vast aan familiebanden; waarom is hij omringd van ziekte en leed en dood; waarom zijn zorg en verantwoordelijkheid zijn deel op aarde in alle levensgangen?

Opdat er medegevoel, genegenheid of liefde in zijn hart ontwikkeld moge worden.

Waarom heeft hij bij zijn tegenwoordigen stand op den ladder zijner ontwikkeling in het bijzonder geloof, hoop en liefde noodig?

Hij heeft zijn eersten staat bewaard en is nu onderweg op zijn proeftocht, die uit zal maken, of hij zijn tweeden staat bewaren zal, waarna hij, na de opstanding, een derden staat zal kunnen binnengaan, waar hij de eigenschappen van een God zal moeten hebben, en deze drie: geloof, hoop en liefde — toegepast — vormen de brug waarover hij tot de macht zal kunnen geraken, die tot die verheven bestemming voert.

Kan men tot volontwikkeling komen langs den weg van toegepaste liefde en geloof en hoop zonder actie-betoon ten aanzien van de plechtigheden van het Godsrijk?

De Heiland sprak: „het betaamt ons *alle* gerechtigheid te vervullen.” Ook heeft Hij gezegd: „Zoekt eerst het Godsrijk *en zijn gerechtigheid*”. Het overtreden van de wetsvoorschriften is zonde, is ongerechtigheid. Het naleven van de wetsvoorschriften is gerechtigheid. En wat ons aardbewoners betaamt, dat betaamt ook de naar het geestenrijk verhuisden — daar is geen verschil. Iemand wordt geen ander persoon als hij zijn jas uittrekt. Het aardsche stofkleed is de jas die wij hier bedoelen. Zij die dit kleed afgelegd hebben, staan nog voor de zelfde bepalingen waar wij op aarde voor staan.

Wie wil trachten in den geest van den Heiland door te dringen, zal leeren de diepe, poëtische beteekenis te verstaan van de „vormen”, die het Evangelie voorschrijft. Dat móét men leeren wil men er de volle vruchten van plukken. Ook de geesten aan de andere zijde, de geesten die op aarde geweest zijn, moeten dat leeren. Iets is poëtisch wanneer het de gedachte aan iets grooters aan de hand doet.

Wanneer wij het heilige Avondmaal nuttigen wordt brood en water gezegend. Waarom? Is er heilige krachtadigheid in het brood of het water, zonder gebed? Neen, er is geen water genoeg in de zee, evenmin brood genoeg bij den bakker om een Avondmaal te vormen. Wat maakt het dan krachtadig als een sacrament? Het door den Priesterschapsdrager uitgesproken gebed en het symbolisme: er wordt iets grooters mede voorgesteld, het lichaam en bloed van den Heiland. Zóó is het een heilige verordening, krachtadig, een gedicht in actie.

Toen Milton zijn heldendicht „Het Verloren Paradijs” ging schrijven, bad hij in den aanhef:

„Uw kracht
Doordring' mijn zwakheid en Uw dageraad mijn nacht,
Dat ik, ten toppunt van mijn grootsch ontwerp gestegen,
Gods alvoorzienigheid bevestig, en Zijn wegen
Rechtvaard'ge voor den mensch!

Ook wij hebben die kracht noodig. In ons grootsche onderwerp worden de wegen Gods met den mensch gerechtvaardigd, want wie maalt, in het licht der eeuwigheid, om wereldsche eer of een zetel onder de machtigen? De armen en nederigen vinden den ontwikkelingsladder binnen hun bereik — zij staan er niet verder af dan wie ook in dezen proeftijd. Inderdaad schijnt het wel dat de nederigen der aarde zelfs nog meer in de gelegenheid gesteld zijn om eeuwige rijkdommen te verkrijgen dan degenen die in de hoogste gunst staan in de wereld.

Les 8 en 9.

De in deze lessen te behandelen punten zijn op duidelijke wijze besproken in het boekje De Val en de Verlossing, door Orson F. Whitney, waarom wij zoo vrij zijn daarheen te verwijzen. Les 8, de eerste 5 bladzijden; les 9 de volgende vijf, die besluiten met: De waarde van een lichaam.

(Wordt vervolgd).

INHOUD

Kerstgroeten van het eerste Presi- dentschap. . . . . 1 Behoeftte aan Kerkelijke organi- satie . . . . . 2 Voor jonge oogen . . . . . 6 Priesterschap en Genealogie . . . 7 Priesterschapslessen . . . . . 8 Schijn voort . . . . . 8 Van de Redactie: »Een bezoek aan den trots		der Mormonen«. . . . . 9 Opbloei en Welvaart! . . . 10 Arenleessters . . . . . 10 Bijenkorf-meisjes . . . . . 11 Jeugdwerk . . . . . 11 Zondagsscholen en J.M.O.O.V. 12 Zusters-Hulpvereniging . . . 13 Zendingsnieuws . . . . . 14 De weg tot volmaking . . . 15

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
 Afzonderlijke nummers 15 cent.